



З землі наше коріння

Сценарій



Міністерство аграрної політики і
продовольства України

Миколаївський національний аграрний
університет

Бібліотека

З землі наше коріння

Сценарій

Миколаїв
2014

УДК 63 : 379.8

ББК 4+77

В11

Укладач:

О.І. Гайдай – провідний бібліотекар бібліотеки МНАУ

Редактор:

О. Г. Пустова – директор бібліотеки МНАУ

В11 З землі наше коріння : сценарій / сост. О. І. Гайдай; ред. О. Г. Пустова. - Миколаїв : МНАУ, 2013. - 15 с.

Сценарій створений для проведення масового заходу на честь Дня працівників сільського господарства з метою розкриття важливості професії аграрія і виховання у студентської молоді поваги до рідної землі та традицій свого народу.

Видання адресоване фахівцям бібліотечної сфери, кураторам, студентам.

УДК 63 : 379.8

ББК 4+77

© Миколаївський аграрний
національний університет, 2014
©Гайдай О.І., 2014

Звучить пісня «З землі наше коріння». На сцені перед ноутбуком сидить дівчина. Звучать позивні комп'ютерної гри. На сцену виходять дві подружки. Співують «З Днем Народження!» англійською мовою.

Перша подружка (*звертаючись до дівчини*): Поздоровляємо тебе з Днем народження! І даримо цій скромний подарунок.

Друга подружка дарить дівчині лотерейного квитка.

Друга подружка: До речі, шукай швидче Перший канал, зараз буде розіграш!

Дівчина шукає програму в ноутбуці. Із-за куліс роздається голос диктора.

Диктор: Шановні гравці! Сьогодні джек-пот зірваний на тридцятому ходу. Виграв гравець, в якого квиток під номером 254089. Поздоровляємо ще одного мільйонера!

Дівчина (*здивовано*): Дівчата, якщо я не недочула, то по-моєму, це номер мого квитка.

Перша подружка (*убік*): Та вже, новина. Подумати лише! Сама віддала своє щастя...

Дівчина (*у приємному шоці*): Дівчатка, я до цих пір не можу повірити своєму успіху. З розуму можна з'їхати!

Друга подружка (*жартома*): Гарзд, подруга, не переживай ти так. Якщо сказали – значить, правда. Ти краще скажи, куди збираєшся вкласти капітал.

Перша подружка (*мрійно*): Я б на твоєму місці поїхала в навколосвітню подорож або на Канари. А ще краще – побудувала б у нас в селі казино!

Друга подружка: Навіщо це казино? Прогориш. Краще давай відкриємо нічний бар. І офіціанток знайдеш серед місцевих. У нас усі дівчатка красиві і працелюбні.

Перша подружка: І заживеш багато. Ось це буде життя!

Дівчина: Подружки мої, це все добре - і казино, і нічний клуб, але ви забули головне. Ми живемо з вами в дуже красивому селі. Благодать яка - поля безкрайні, річка з крутими берегами, ліс поруч, прохолода. Краса, що око не відвести! Я не можу стояти осторонь і дивитися байдуже, як це усе поступово помирає. Ми звикли тільки брати, а вкласти що-небудь в нашу матінку-землю - немає бажуючих. У мене давно є мрія - створити ферму, вести своє господарство. А ось я і спробую, може вийде. Немає благороднішої праці, чим праця сільського трудівника: будь ти механізатором, агрономом, зоотехніком. Здавна ці професії були почесними. Не менш почесні професії економіста і бухгалтера, які правильно розподіляють ресурси і ведуть облік засобів і прибутку в сільському господарстві. Завдяки їм наповнюється казна ферми та бюджет села.

Перша подружка: Почекай, що ти задумала? Зараз краще поїхати в місто - ма-

газини, нічні клуби, дискотеки!

Дівчина: Ні, я хочу вкласти гроші в землю.

Друга подружка: Ти одна залишилася така патріотка!

Дівчина: Ти не права. Знайдеться багато дівчат і юнаків, які захочуть залишитися і працювати на рідній землі. І я вам це доведу!

Друга подружка: Тоді необхідно бути хорошим фахівцем широкого профілю.

Дівчина: А я вчитимуся!

Перша подружка: Ти ж збиралася поступати до юридичної академії!

Дівчина: Тепер передумала. Піду в аграрний університет і помічників собі знайду! *(Звертається до залу)*. Пропоную вам, хлопці та дівчата, взяти участь в створенні нашого фермерського господарства! Для цього проведемо відбірковий тур, а саме - вікторину! Я ставлю питання, хто правильно відповість - отримує жетон.

1. Назвіть найважчий овоч *(Гарбуз, капуста)*
2. Чи їстівні ягоди картоплі? *(Ні, отруйні)*
3. Чи вживали цар Іван Грозний і князь Дмитро Донський смажену картоплю? *(Ні, оскільки картоплю завезли в Росію при Петрі Першому)*
4. Назвіть машини та знаряддя для обробки ґрунту *(Борона, плуг, диски, фреза, культиватор, катки, трактор, сівалка, комбайн, жниварка)*
5. Про що попереджає народне прислів'я "Не бійся зими, а бійся озимини"? *(Озимини - це весняний заморозок, який може згубити сходи)*
6. У якому овочі з'єднується дві ноти? *(Фа-соль)*
7. У якому з овочів найбільше каротину? *(У моркві)*
8. Як відрізнити доbove курча півника від курочки? *(Підвести курча за ніжки: півник підніме голівку вгору, а курочка - опустить вниз)*

Дівчина: Це просто прекрасно, що ви такі ерудовані! Адже даремно говорять "Хто перший в праці, тому слава скрізь". І це ви довели своїми знаннями. У кого більше усіх виявилися жетонів, той може претендувати на роботу в моєму фермерському господарстві. Представтеся, трохи розкажіть про ваші переваги, які б переконали мене прийняти вас як працівника.

Учасники піднімаються на сцену і розповідають про свої ділові якості, які підходять для роботи в сільському господарстві.

Дівчина: Молодці! Коли я вивчуся і створю свою ферму, тоді усіх вас обов'язково запрошу до себе в помічники і гідно винагороджуватиму вашу працю.

Звучить пісня "Я - доярка".

Дівчина: Зоотехніки... Усі ми прекрасно знаємо, про кого йде мова: це доярки, свинарки, телятники. Їх праця - споконвічно селянська професія. Вона - одна з

найважливіших, але не кожний це розуміє. У будь-яку погоду чекають вихованці своїх годувальниць. Тичуться вони своїми мордочками в теплі долоні, знаючи, що їх нагодують і обласкають. Це люди з великим серцем і чуйною душею!

Друга подружка (глузливо): Ти ще скажи, що корівки своїх доярок по голосу упізнають!

Дівчина: Краще, ніж поет, не скажеш

Читець: Как я люблю, когда
В рассветный тихий час
Вокруг басы буренок просыпаются...
Вот так всегда: для каждого из нас
Рабочий день, как песня, начинается.
Доярки думают, что я – артист,
Откуда знаю столько песен я?!
Но как же дояру не петь?!
Ведь это лучшая профессия.

Звучить фонограма з кінофільму “Свинарка і пастух”.

Дівчина: Друзі, усі ми знаємо, як теоретично подоїти корову. Ось вам стільчики і “доєнки”. Хто більше надоїть молока за 1 хвилину - той і молодець. Але не забувайте, що наші корови норовисті і подоїти їх не так просто.

На сцену виходить помічник, він виносить наповнені водою гумові рукавички з маленькими отворами на кінчиках. За формою вони нагадують вим'я. На сцену піднімаються ті, що бажують брати участь в конкурсі.

Звучить пісня “Ой вставала я раненько”, учасники доять рукавички, після закінчення доїння помічник вручає їм призи.

Дівчина: Це ще не все...

Перша подружка (перебиває): Почекай, а як зоотехніки розрізняють своїх корів?

Дівчина: Це я попрошу продемонструвати наших учасників. Назвіть по черзі ласкаві імена для телят.

Звучить фонограма пісні з мультфільму “Корівка”. Учасники називають ласкаві імена для телят і корів і отримують призи за винахідливість.

Дівчина: Немає почеснішої праці, ніж праця агронома. Здавна ця професія є благородною і відповідальною.

На сцену виходить читець

Читець: Растениевода не лукавый путь,
Земля от века учит жить правдиво.
Людскую гордость обмануть не диво,
Но землю невозможно обмануть.

Звучить фонограма “Повітряна кукурудза”

Дівчина: Представте себе в ролі агронома і розфасуйте посівний фонд по сортах, оскільки агрофірма зробила нам замовлення на постачання високоякісного матеріалу.

Помічник виносить на сцену насіння овочевих культур різних сортів, перемішане між собою на блюді. Тут же поруч він кладе пакетики з-під цього насіння. Звучить інструментальна музика. Студенти, які бажать брати участь в конкурсі, піднімаються на сцену, розбирають насіння і розкладають їх по пакетиках в потрібному порядку. Усім учасникам помічник роздає заохочувальні призи.

Дівчина: Щоб корови були ситі і давали багато молока, щоб на полях виріс багатий урожай, украй потрібна професія механізатора.

На сцену виходить читець.

Читець: Всему начало – хлеб и борозда,
Поскольку борозда под внешним небом
Имеет свойство обернуться хлебом.
О, сколько раз мы – век сменяя век –
Успели утолить познания жажду,
С тех пор, как сделал борозду однажды
И бросил зерна в землю человек –
Растут, бессчетно множась, города,
Луна людским становится причалом,
И если стала близкой нам звезда,
Скажи, не от того ли плуг не заржавел,
Что в чистом поле
Вновь обернулась хлебом борозда?

Друга подружка: З тим, що “хліб - всьому голова”, навіть я погоджуся.

Дівчина: “Робота гірка, та хліб солодкий”. А техніка нам допомагає, тільки управляти нею потрібно уміти. Потрібні знання, уміння, а також сила і витривалість. Особливо потрібні майстрові руки.

Перша подружка: А я ось що зроблю: роздам вам болти і гайки. Їх треба закріпити без допомоги інструментів. І хто швидше це зробить, той стане переможцем!

На сцену виходить помічник, виносить болти і гайки. Бажаючи брати участь в конкурсі піднімаються на сцену, перша подружка роздає їм згаданий реквізит і вони виконують завдання. Подружки і глядачі визначають переможця.

Дівчина (звертається до переможця): Молодець! Руки у тебе дійсно вмілі і не бояться ніякої роботи. Будь ласка, покажи їх усьому залу, не соромлячись мозолів!

Переможець демонструє залу долоні своїх рук. Усі учасники, в першу чергу переможець, отримують з рук помічника призи.

Дівчина: Тішить око вид безкрайніх полів, прикрашених щедрим урожаєм. Але як важливо зібрати урожай вчасно і без втрат!

Перша подружка (*перебиває*): Не лише зібрати, але ще й переробити!

Друга подружка (*теж перебиває*): Увесь урожай переробити неможливо, обов'язково залишаться великі надлишки, які треба скоріше вдало продати.

Перша подружка (*перебиваючи, підхоплює*): Вірно, вірно! Як же без продажу? Завдяки торгівлі усе населення може отримати вчасно такі необхідні для життя харчові продукти, а працівники сільського господарства - прибуток, необхідний їм для забезпеченого життя і продуктивної роботи, а також для подальшого розвитку своєї благородної справи.

Друга подружка: А будь-яка справа виконується з радістю, оскільки приносить користь всьому світу.

Перша подружка: Так. І торгівля - не виключення, тому що це теж праця як фізична, так і душевна. Це знають краще за усіх ті, хто вже побував на ярмарках і базарах в якості продавців товару, зробленого своїми руками.

Друга подружка: Та і взагалі, чий би товар не реалізовував продавець, в цю реалізацію він вкладає свою душу і своє здоров'я, особливо якщо торгівля здійснюється просто неба у будь-яку погоду або в неопалюваних приміщеннях без кондиціонерів.

Дівчина: Подружки мої, ви поза сумнівом праві. І така трудомістка робота, як вирощування, переробка і продаж сільськогосподарського урожаю не може виконуватися без гарного настрою, який є обов'язковим позитивним двигуном будь-якої справи.

Перша подружка: А наш український народ відноситься до всього з гумором, адже гумор і є позитивний двигун в роботі.

Друга подружка: І усі зараз переконуються в цьому самі, тому що загальній увазі буде представлена сценка з життя українців під назвою «Веселий ярмарок»

На сцену виходить ведуча, за нею – продавці різних овочів і фруктів на ярмарку. Продавці розкладають на столах, немовби на лотках, свій товар – овочі та фрукти.

Ведуча: Увага! Увага! Спішіть-поспішайте!

Господарі й гості, глядіть, не минайте!
На ярмарок прошу гуртом, поодинці,
Чекають на всіх там чудові гостинці!
На ярмарку нашім веселім, багатім
Є чим дивуватись і є що придбати.
Тут щедрі дарунки із саду й городу,
Тут пісня і жарти усім в нагороду.

Продавець картоплі (*показує усім картоплю*):

Купуйте, купуйте усі бараболю,
Варити і смажте із сіллю й без солі,
Сто страв господиня з картоплі зготує,
Картопля – як хліб – вона всіх нагодує.

Продавець капусти (*показує усім капусту*):

Купуйте капусту, вона вітамінна,
І солена в бочці, в салатах відмінна.
У борщику, в супі, в смачних голубцях,
І смажена в маслі, і терта в млинцях.

Продавець моркви (*показує усім моркву*):

Ця морква під сонечком щедрим зростала,
Земелька водою її напувала,
Тому-то й вродила така соковита.
Морквяного соку вам треба попоти!

Продавець помідорів і огірків (*усім показує спочатку помідори, а потім – огірки*):

Беріть помідори, вони – пречудові,
До вашого столу хоч зараз готові!
Й огірки вродили рясно,
Урожай зібрали вчасно.
Товстенькі й колючі,
Немов їжачки,
Аж просяться в бочку,
Візьми й засоли!

Продавець часнику й цибулі (*показує всім спочатку часник, потім – цибулю*):

Хто гострого хоче - часник хай придбає,
Він всякі мікроби вогнем випікає!
Цибуля, погляньте, яка уродила – велика,
Ріпчаста, ну справжнєє диво.
Цибулю на зиму собі запасайте,
Тушкуйте, варіть і сирою вживайте!

Продавець яблук і груш (*показує всім спочатку яблука, потім – грушу*):

Лоточка із яблуками не обминайте,
Які до смаку вам, такі вибирайте,

Сортів тут багато, усі вони різні,
Ось яблука ранні, ось яблука пізні.
Скуштуйте і грушу – солодку, духмяну.
У роті, немовби медок, вона тане.

Продавець капусти (*звертається до продавця картоплі*): Дядьку! Я обробив картоплю хлорофосом, щоб її не з'їли колорадські жуки, а через годину пішов дощ. Як ви вважаєте, загинуть жуки, чи ні?

Продавець картоплі: Як тобі сказати, поздохати вони, звичайно, не поздохать... Але того здоров'я, що мали, вже мати не будуть! У минулому році посадив я, люди добрі, один гектар картоплі – жуки з'їли. Цього року посадила півтора гектара картоплі – жуки з'їли. То в наступному році посаджу вже два гектари картоплі – може, ті клятві жуки вже нарешті подавляться!

Продавець моркви (*звертається до продавця часнику і цибулі*): Тітко Горпино! Це ви вже при моїй пам'яті років дванадцять садите картоплю на одному місці. І родить! А кажуть, що треба сівозмінку робити.

Продавець часнику: А ми, Галю, сівозмінку робимо: один рік чоловік садить картоплю, а на другий рік – я!

Продавець помідорів і огірків: А ми вчора з чоловіком ледь зі сміху не луснули. Мій син приїхав із міста, побачив, як я напуваю корову водою, та з таким осудом каже “Ось так молоко водою і розбавляють!”

На сцену виходить продавець лікарських рослин.

Продавець лікарських рослин: Лікарські рослини! Купуйте лікарські рослини!
(показує усім пакунки з лікарськими рослинами)

До продавця підходить покупець лікарських рослин.

Покупець лікарських рослин: Жіночко, а ваші трави допомагають?

Продавець лікарських рослин: Ще й як допомагають! Синові «Жигулі» купила, а дочці – квартиру в центрі міста!

Звучить пісня “А я молода на базар ходила”.

Дівчина: Народна мудрість свідчить “Земля - тарілка, що покладеш, то і візьмеш”. І це вірно - як ти попрацюєш на своїй землі, такий урожай і збереш. Але український народ здавна славиться приголомшливою працьовитістю, ось і зібрали наші селяни дуже багатий урожай. Прийшла пора наповнювати урожаєм не лише льоху і засіку, але і тарілки на обідніх столах. Звідси і свято не лише урожаю, але і найбагатішого на урожай блюда - українського борщу!

Під урочисту мелодію на сцену виходять ведучі.

Перша ведуча: Увага! Увага! Спішіть, поспішайте,
Господарі й гості! Глядіть, не минайте!
На свято вас просим гуртом, поодинці –
Чекають на всіх там чудові гостинці!

Друга ведуча: Подивіться, люди добрі,
Тягнуться степи за обрій,
А дорогами, стежками
З ближніх селищ ще й з торбами
І йдуть, і їдуть славні трударі!

Разом: Гей, народ збирається!
Свято починається!

Перша ведуча: Шановні друзі та гості! Ми запросили вас на незвичайне свято,
яке присвятили, мабуть, чи не найголовнішій страві українців.

Друга ведуча: Щоб нечиста щезла сила,
Панував здоровий дух,
Божа благодать вступила,
Спрямувала зір і слух
На ісконне, на величне,
Богом дане нам і вічне,
Треба ласувати чим?

Разом: Звісно, батьківським борщем!!!

Перша ведуча: Вже підготували велику каструлю, в якій ми й зваримо борщ на
всю громаду!

Друга ведуча: А хто ж буде варити? Вибрати господиню-кухарку - неабияка
важка справа! Бо скільки куховарок – стільки й смаків борщу.

Перша ведуча: Тоді виберемо зразу двох.

Друга ведуча: Я знаю двох талановитих куховарок. Але ж вони будуть тільки
сперечатися...

Перша ведуча: Із суперечок виходить завжди діло, бо правда десь посередині.
Приймемо?

На сцену виходять дві господині-кухарки.

Перша господиня: Ну що, вогонь запалили, воду поставили? Починаємо?

Друга господиня: Спочатку – м'ясо! Візьмемо яловичинку...

Перша господиня: Яку яловичинку? Де ви бачили український борщ з яловичини? Ні, тільки з півника...

Друга господиня: А я люблю з яловичини.

Перша господиня: А я – з півника!..

Друга ведуча: Не лайтеся, зробіть із свинини. Це улюблена наша животина.

Перша і друга господині (разом): Добре!

Перша ведуча: Та не забудьте посолити!

Господині йдуть на кухню, щоб поставити варити м'ясо в каструлі на вогонь, через короткий час приходять назад.

Перша господиня: Ну, м'ясо вже вариться. Треба готувати буряк і моркву.

Друга господиня: Борщ готували у кожній родині, він був універсальною стравою будь-якої пори, у будні й свята. До його складу могло входити близько двадцяти продуктів, але основним компонентом вважався буряк, який у давнину мав назву "борщ".

Друга ведуча: В літочисленні старому
У краях, що за морями,
Довелося не одному
Мати справу з буряками.
Та навіялось повір'я,
Що буряк – причина сварки, -
Й розповзлося недовір'я,
Мов тліючі недогарки.
Спливли часи недовіри,
Й заморському молодцю
Навстіж двері відчинили –
Захотілось й нам борщу.

Перша господиня: Залежно від достатку, наявності тих чи інших продуктів, досвіду господині борщ міг бути густим, що аж хвилі встають, таким, що за туманом дітей не видно; рідким: хрущі в борщі, а жаба в ющі. Були борщі "зі свищами" - майже зовсім порожні; "жонаті" - з кашею; "перелякані" - бліді; "лисї" - без м'яса.

Друга господиня: От морква – під сонечком щедрим зростала, земелька водою її напувала.

А зелена косиця –
Славнозвісна морквиця,
Смачні страви нам готує,
Сил для цього не шкодує:
Кажуть, з овочами дружить –
То й щаслива і не тужить.

Перша господиня: Ну що, будемо готувати буряк та моркву до борщу, поки м'ясо вариться. А допоможуть нам у цьому наші друзі-гості, які будуть змагатися у конкурсах на найспритніших овочерізників. Бажаючих взяти участь у конкурсі просимо підійти до нас.

Під бадьору мелодію проводиться конкурс овочерізників (буряка та моркви) на спритність та якість нарізування овочів для борщу. Бажаючі взяти участь піднімаються на сцену і під урочисту мелодію нарізають буряк і моркву. Після конкурсу нарізані овочі відносять на кухню і закладають у борщ.

Друга господиня: Без борщу наші предки не обходилися жодного дня. Готували його і в святкові дні, подавали на весіллях, хрестинах та поминках. Одним словом, універсальна страва.

Перша господиня: Коли варився борщ – не лихословили, не згадували нечистого, бо тоді борщ вийде несмачним. Ну от, процес, як кажуть, пішов.

Друга господиня: Який овоч, любі гості,
“Яблуком чортів” назвали,
Відмовлялися садити
І на поріг не пускали?
А колись в краях заморських, -
Звідти прийшов до нас в хату, -
Ріс у садах королівських,
Увінчував стіл багатий
Різнобарвним буйним цвітом
І вареними плодами.

Перша господиня: Звичайно, це картопля. І сьогодні цей овоч – важливий продукт нашого харчування.

Проводиться конкурс на очищення і нарізання картоплі. Бажаючи під урочисту мелодію очищають та нарізають картоплю для борщу. Потім нарізану картоплю відносять на кухню і закладають у борщ.

Друга господиня: Отже, борщ вариться. Підходить діло до його заправки.

Перша господиня: Ну, це вже перевірено – соус томатний. Перчиком притрусив, смакову приправу додав і все.

Друга господиня: Який соус? Яка приправа? Ти що, з глузду з'їхала? Все тільки свіженьке, домашнє і ніяких приправ. А ще й цибулю забула...

Перша господиня: Яка цибуля? Від неї тхне і сльози.

Друга господиня: А я пам'ятаю стару легенду, як то було, наче у казці. Хочеш почути?

У пивниці серед ночі,
Коли спали й поторочі,
Гордий перець й цибулина,
Аж в ротах стрибала піна,
Вели довгу суперечку
Про заслуг своїх вервечку.

Перша господиня: Перець став, що звісно, в позу,

У словах він ніс погрозу:
Ти – звичайна цибулина,
Мені зовсім не родина,
Ані почестей, ні слави,
Дух від тебе йде трухлявий...

Друга господиня: Цибулина не здавалась,
До хрипоти сперечалась:
Знать не шкодило б гордині
Що мене прапраахіни
Поряд з божеством сприймали,
Із Всесвітом порівняли.

Перша ведуча: Мене в храм несли на свята –
Від жерців була їм плата.
І хоч я була священна,
Тепер стала вже буденна.
Живу, труджусь для людини,
Все віддаю до краплини.
І в карпатських славних селах
Пам'ять святості не стерла:
Мене плетуть у віночки,
Вішають під образочки,
Бо здоровий в мене дух –
Поміч од усіх недуг.

Конкурс на очищення і нарізання цибулі. Бажаючи під веселу мелодію очищують і нарізають цибулю, яку потім відносять на кухню і закладають у борщ.

Перша господиня: Ну, а тепер перейдемо до інших компонентів заправки.

Друга господиня: У родині овочевій
Перець – справжній феномен,
І до того ж наш, місцевий,
А не там десь ген-ген-ген...

Перша господиня: Який овоч називали
«Яблуком любові»?
І на стіл не допускали,
Щоб не розлить крові
Благородної, що здатна
Тільки надихати, -
І почали цей овоч
В кімнатах плекати.
Тепер в полі зустрічаєм
Його цілі гори
І залюбки споживаєм.
Як звуть? – Помідори.

От ними і будемо заправляти наш борщ. А ще – укропом, петрушкою і різною зеленню, яку хто любить. А що ще забули?

Друга господиня: Він став людям помагати

В лагідну й в лиху часину,
Увели його до хати
І просили на гостину.
Молодій, як йшла до шлюбу,
Уплітали у вінок,
Аби відвернути згубу
І життя продовжить строк.
Клали його у колиску,
Зашивали у сорочку,
Щоби злючих очей зблиски
Не наврочили дитину.
Жінки клали під очіпок,
Щоб світліло в голові,
Щоб уникнуть скверни, пліток,
Чути силу у собі.

Перша господиня: Хто ж це? Так – часник. Ну, майже все вже вкинули.

Друга господиня: А тепер – найголовніше, що кладеться в борщ. Щоб не переварити і в міру зварити. Що це?

Перша господиня: Та капуста ж!

Друга господиня: Про неї можна багато казати, але вже треба завершувати варити борщ!

Проводиться конкурс на нарізання капусти. Бажуючі піднімаються на сцену і нарізають капусту для борщу. Капусту відносять на кухню і закладають в борщ.

Друга ведуча: Однією з найбільш популярних і улюблених українських страв з давніх часів є борщ. Існує три різновиди страв із цією назвою. Найпоширенішим є борщ із капустою та буряком свіжими або квашеними, морквою, цибулею. З 19-го століття до борщу додають картоплю. На півдні й сході України борщ найчастіше готують з квасолею. Заправляють його буряковим квасом, сироваткою, по можливості, сметаною. На свята варять борщ з м'ясом, а у будні заправляють салом. У піст в юшку кладуть сушену рибу або гриби, а заправляють олією. Навесні готують зелений борщ із щавлем, молодою зеленню кропиви, лободи, кропу, петрушки, заправляли яйцями і, по можливості, сметаною. Влітку популярний холодний борщ на сироватці, який не варять. До сироватки лише додають варену картоплю або буряк, петрушку, кріп, цибулю, по можливості, круте яйце й сметану.

Перша господиня: Ну, все готово? Будемо пригощати людей нашим борщем.

Друга господиня: А тепер ми будемо куштувати борщ. Бо, як ви добре знаєте, що по самісінькі боки може набратися українець борщу, і все йому буде мало,

бо це його улюблена перша, а часом і друга, і навіть третя страва.

Перша господиня: Все повинно бути по-людськи. У родині, перш ніж починають їсти, читають молитву.

На сцену виходить читець і промовляє молитву.

Читець: До тебе звертаємось, Боже,
Хай воля твоя допоможе
Нам мудрими й мужніми стати.
Землиці твій дар зберігати –
Зелене, ошатне вбрання,
Не йти по землі навмання,
А бачити кожну стеблину,
У серці нести Україну!
Амінь!

Друга господиня: От тепер можна й починати!

Методичне видання

З землі наше коріння
Сценарій

Укладач: Гайдай Олена Іванівна
Редактор: Пустова Ольга Григоріївна

Комп'ютерна верстка і дизайн:
Гук Марина Валентинівна

Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 13,14.

Тираж прим. Зам. № __

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського національного аграрного університета
54020, м. Миколаїв, вул. Паризької Комуни, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №4490
від 20.02.2013 р.

